

Vastakkainasettelusta eteenpäin

Olet juuri käynyt kahvilan vessassa ja pursotat käsillesi saippuavaahtoa. Työnnät kätesi hanan alle miettien kahvipöydässä odottavaa leivostasi. Mitään ei tapahdu. Upea liiketunnistimella toimiva hana ei annakaan vettä. Jokainen meistä on ollut tilanteessa, jossa elämää helpottamaan tarkoitettu teknologia pettää. Sellaisina hetkinä tajuamme, miten paljon arkemme sisältää teknologiaa ja miten itsestään selvää se meille on.

Liiketunnistimella toimiva hana on kätevä ja hygieeninen, mutta myös ympäristöystävällinen. Vettä tulee vain sen verran kuin tarvitaan, vesi ei jää turhaan juoksemaan. Teknologia siis paitsi helpottaa arkista elämäämme, myös oikeasti yhtenä keinona auttaa ympäristöongelmien ratkaisussa.

Parikymppisenä tuoreena ympäristönsuojelutieteen opiskelijana ajattelin varsin mustavalkoisesti: ”tekniiikka paha”. Pelkäsin, että teknologiauskossaan ihmiset eivät ole valmiita muuttamaan omaa toimintaansa ympäristövaastuullisempaan suuntaan. On mukavampaa jatkaa autoilua ajatellen, että seuraava autojen sukupolvi on varmasti jo niin ympäristöystävällinen, ettei autoilua tarvitse mitenkään rajoittaa. On kovin helppoa jäädä odottamaan, että teknologia ratkaisee ympäristöongelmat.

Sittenmin olen hieman pehmentynyt ja olenkin sitä mieltä, että vastakkainasettelun aika on ohi. Ympäristöongelmien ratkaisemisessa tarvitaan sekä teknologiaa että ihmisten toiminnan muuttumista. Kuluttaja voi ostaa ekosähköä, jos hän tietää sillä tavalla torjuvansa ilmastonmuutosta. Mutta tuulimyllykään ei jauha sähköä ilman

generaattoria. Teknologia ja ympäristökasvatus paikkaavat kättä.

Risto Willamo punnitsee tässä lehdessä asian moraalista puolta: osaammeko vetää teknologian kehitykselle rajoja? Heli-Maija Asikaisen, Seija Juntusen ja Hannele Cantellin jutussa tutustutaan käytännön esimerkein siihen, miten teknologiaa voi soveltaa ympäristökasvatuksessa. Löydät tämän lehden sivuilta muitakin mielenkiintoisia näkökulmia teknologiaan ja ympäristökasvatukseen.

YMPÄRISTÖKASVATUS-lehden päätoimittaja on vaihtunut: Yli neljä vuotta ruorissa ollut Eeva-Maija Bergholm on siirtynyt uusien haasteiden pariin ja allekirjoittanut palasi hoitamaan pestiään Syksen toiminnanjohtajana ja päätoimittajana. Kiitokset Emmulle kuluneista vuosista ja hienosti hoidetusta työstä!

Lopuksi vielä isot onnittelut Vihreä lippu -ohjelmaa tekeville opettajille ja opiskelijoille. Lipun Suomeen rantautumisesta tulee tänä vuonna kuluneeksi kymmenen vuotta! Seuraavilla sivuilla muutamia kuvia onnistumisen hetkistä. ♦

Kati Vähä-Jaakkola